

IS No EXCUSE

altíð at tað særst. Tað er ikki altíð at hetta er so ógvusligt og týðiligt í útrykki fyri okkum onnur. Tí eri eg serliga spent at síggja hvussu AINE fer at megna at lýsa stórar kenlsur lættliga, granskandi og varisliga – subtilt, sum tey sjálvi kalla tað.

Úr Týsklandi til Føroya

Afturat Búa sjálvum eru tríggar aðrir dansarir, ein komponistur og ein visuallur listamaður. Tey liva og arbeiða øll í Týsklandi – tvey teirra týskarar, tvey svensk, ein russi og so Búi. Hetta er fyrsta uppsetingin hjá bólkinum.

Búi er enn ein av teimum ungu, ið eru ávegis heimaftur til Føroya. Eg havi eina kenslu av at vit fara at hava eina tíð í Føroyum við stórari tilflyting av ungum nýggjum kreativum kreftum.

Ein onnur sjónleikaravinkona segði herfyri við meg: »Eg má heim, Tjóðhild, eg má flyta heim beint nú, tað bløðrar og brúsar í føroysku grýtuni... og eg má vera har, tá ið tað hendir«.

Eg veit ikki heilt hvat hon sipaði til, eg veit ikki hvat tað er, ið skal

henda. Men í øllum førum eri eg samd í, at tað hendir ein rúgva, og at tað beint nú bløðrar so nógv, at grýtan næstan kókar yvir – men bara næstan.

Vit mugu fara at flyta okkum yvir í eina størri grýtu, ið rúmar meira – tað er lætt gjørt.

MYNDIR: NICHOLAS CREPEA OG CHRISTIAN WIMMER

